

If I'm the demon, you'll be more than a fake angel.
ถ้าฉันคือจอมมาร...เธอก็คงเป็นยิ่งกว่านางฟ้าจอมปลอม

บทนำ

Pharaoh's slogan

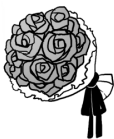
จะบอกว่าผมคือศูนย์กลางของโลกใบนี้...คงไม่ผิด!

บริ๊นนนนนน~!

เสียงรถเฟอร์รารีสีสีแดงวิ่งไปตามทางด้วยความรวดเร็ว ยิ่งได้ยินเสียง
ในวิทยุมากเท่าไร ความเร็วของรถก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

...อา...ถือว่าเป็นข่าวที่น่าจับตามองมากที่สุดในรอบปีนี้เลยทีเดียว
นะคะสำหรับภาพยนตร์เรื่อง My Angel ที่ได้นางฟ้าของวงการอย่างน้อง
แบร์ นางเอกไอศดอลหน้าสวยมากกก~ ขออภัยว่าเธอหน้าสวยจนต้องยกฉายา
นางฟ้านี้ให้จริงๆ จากโพลล์ที่สำรวจหนุ่มๆ มานี้ลงมติเป็นเอกฉันท์เลย
ทีเดียวว่าฉันนี่ตาสีน้ำตาลอ่อนคู่ขนานของเธอช่างสวยซึ่ง มองที่ไรหัวใจแทบ
ละลาย คุณผู้ฟังคงจะไม่แปลกใจที่เธอจะสวมบทเป็นนางฟ้าจริงๆ ในภาพ
ยนตร์เรื่องใหม่ของเธอที่กำลังจะออกฉายในเดือนหน้านี้...

ดีใจเสียงหวานยังคงเล่าเกริ่นนำถึงดาราทรงผู้นำแสดงในเรื่อง แต่
ข่าวที่ว่ามันควรจะพูดถึงดารานำแสดงชายที่แสดงคู่กัน แต่ทว่าเรื่องจริง

กลับไม่เป็นเช่นนั้น ตอนนี้ใครต่อใครต่างก็จับตามองดารานำหญิงกับคนที่ทุกคนต่างก็คาดไม่ถึงนั่นต่างหาก ประเด็นฮอตที่กำลังตกเป็นหัวข้อข่ายดีของนิตยสารซุบซิบดาราราคับที่เพ็งวามแฉสดๆ ร้อนๆ

...ก่อนจะเปิดเพลงฮิตขึ้นชาร์ตอันดับหนึ่งของสัปดาห์นี้คงต้องแอบถามแทนคุณผู้ฟังที่บ้านที่สงสัยและสอบถามกันมาจนสายร้อนเลยนะคะเกี่ยวกับเพลงประกอบภาพยนตร์ My Angel ที่เพ็งปล่อยมาได้เพียงสามวันก็ขึ้นทะยานเป็นอันดับหนึ่งแล้ว เอ...นี้จะบอกว่าเป็นเพราะความสวยของน้องแบร์ นางฟ้าของวงการ หรือจะเป็นเพราะกระแสของข่าวที่ว่าน้องแบร์กับเอ็มพีนักร้องไอดอลชื่อดังหนึ่งในสมาชิกวง Typhoon กำลังตกเป็นข่าวแอบกิ๊กกันอยู่กันแน่นๆ~...

๙

ฟังมาได้ถึงตรงนี้ ความเร็วของรถเฟอร์รารีก็เพิ่มขึ้นพอๆ กับอารมณ์ของคนขับนั่นแหละ!

...คงไม่แปลกที่เพลงฮิตของวง Typhoon ที่ใช้ประกอบภาพยนตร์เรื่องนี้จะนำโด่งเป็นนิวเอ็นทรี่ที่ขึ้นถึงอันดับหนึ่งได้ ก็เรื่องนี้ได้ทั้งดารานางเอกขวัญใจหนุ่มๆ วยรุ่นทั่วประเทศมาแสดงนำ ส่วนเพลงก็ได้นักร้องสุดฮอตขวัญใจสาวๆ ทั่วประเทศมาร้องให้ เคมีเข้ากันชะขนาดนี้ สงสัยข่าวซุบซิบที่ว่านั่นคงต้องมีภาคสองให้รอดติดตามกันแน่ๆ...

บรีนนนนนน~!

...เอาล่ะค่า จัดให้เลยกับนิวเอ็นทรี่อันดับหนึ่งประจำสัปดาห์...เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง My Angel ร้องนำโดยเอ็มพี วง Typhoon เพลง...My Angel...

007~

เสียงอินโทรเพลงเริ่มบรรเลงขึ้น แต่คนขับเจ้าอารมณ์คนนี้จะทนฟังไม่ไหว แคที่ฟังดีเจสาวพูดมาจนถึงเมื่อกี้หัวใจของเขาก็แทบจะระเบิดอยู่รอมร่อ

ดี๊ด!

เขาเอื้อมมือไปกดปิดเสียงวิทยุที่รบกวนโสตประสาทเขาตั้งแต่เปิดมันขึ้นมา เจ้าของโบหน้าหล่อคมอย่างลูกครึ่งผสมหลายเชื้อชาติใช้นัยน์ตาสี

สนิมแฝงแววดูดันเหลือบมองเบาะที่นั่งซึ่งวางนิตยสารซุบซิบฉบับหนึ่งที่ลงข่าวบ้าง นั่นด้วยแววซุนซึ่ง รถเปิดประทุนทำให้เส้นผมสีทองแดงถูกพัดลู่ไปตามความเร็วของแรงลมขณะรถวิ่งทะยาน ยิ่งลมเย็นแค่ไหน ใจเขาก็ยิ่งร้อนแค่นั้น เขารีบเหยียบคันเร่งเพื่อพาตัวเองไปให้ถึงบริษัทเมโทร เรนเรคคอร์ด สถานที่ที่เขาจะพบตัวการที่กล้ามีข่าวทำให้เขาหัวเสียอยู่แบบนี้!

บริ๊นนนนนน~!

007~

คราวนี้เสียงริงโตนของโทรศัพท์มือถือดังขึ้นเรียกร้องความสนใจของเขาให้หันมองตาม พอเห็นชื่อปรากฏบนหน้าจอจะพริบ เขาก็ฟันลมหายใจร้อนๆ

ไอ้โกโทรมาจนได้...

เขาเอื้อมมือเอาบลูทูธเสียบหูแล้วเอ่ยเสียงซุน

"มีอะไร"

(ไอ้ฟาโรห์ แกคิดจะทำอะไรของแกวะ เห็นข่าวแค่นั้นถึงกับพุ่งออกไปเลยแบบนั้น แกคิดจะทำอะไรกันแน่)

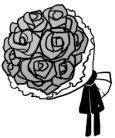
ฟาโรห์นึกย้อนไปถึงหนึ่งนาที่ก่อนที่เขาจะพาตัวเองมาถึงจุดนี้ด้วยความที่เพิ่งจะนึกขึ้นได้ว่าเขาทิ้งกลุ่มเพื่อนตัวเองไว้ หลังจากได้เห็นผู้หญิงคู่ควงหนึ่งในคนที่ถูกเพื่อนเขาควงมาเย็นนิตยสารซุบซิบดารามาให้พลางถามด้วยน้ำเสียงสนใจ เขาอ่านนิตยสารฉบับที่ออกหุ้บ๊บ ก่อนจะหยิบกุญแจรถแล้วทิ้งเพื่อนทั้งกลุ่มไว้โดยไม่ล่ำลา

"ฉันมีธุระต้องจัดการ ยังไงก็สนุกกันต่อไปเลยไม่ต้องรอ"

(ก็นั่นแหละถึงได้ต้องถาม แกจะจัดการยังไง นั่นมันใช่เรื่องของแกซะที่ไหน)

น้ำเสียงทุ้มแฝงแววหน้ายจิตของโกเอ่ยถาม อันที่จริงเขารู้ความคิดของเพื่อนดี แต่ก็อยากจะเตือนไว้หน่อยว่าบางทีข่าวมันก็เป็นแค่ข่าว (ข่าวนั้นยังไม่ว่าเลยว่าเป็นจริงหรือเปล่า แกจะใจร้อนไปทำไม)

"ฉันถึงต้องไปตามไอ้เอมพ์มันให้รู้ตัวรู้แดงกันไปเลยใจว่าจริงหรือไม่"

จริง"

(ไต่บ่านี้ แก่ทำแบบนี้ไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิ์ลูกพี่ลูกน้องแก่เกินไป หน่อยเหอะวะ อย่างนี้ว่าฉันไม่รู้เหตุผลของแกนะว่าทำไมจู่ๆ ถึงบ่าเลือด ขึ้นมา)

โกพูดเพราะรู้เรื่องเกี่ยวกับเอมพ์ซึ่งเป็นคนในข่าวดีทีเดียว ถึงเขา ไม่ได้สนิทแต่ก็พอรู้จักทั้งในฐานะที่เป็นนักร้องที่กำลังฮอต รวมถึงฐานะ ญาติของฟาโรห์ที่เพิ่งจบเรื่องความรักไม่ลงตัวกันลงไป เพราะเขาเองก็รู้เห็น ในสถานการณ์ของเพื่อนคนนี้มาโดยตลอด เขาถึงรู้ว่าที่ฟาโรห์พุ่งออกไป รวากับพายุแบบนั้นเป็นเพราะหวังใคร...

||

"เออ รู้ก็ดี ถ้ารู้แล้วก็วางสายซะ ฉันซี้เกี่ยวฟังแกพ่ล่่าม"

ฟาโรห์ตอบเสียงซุ่นตามสไตล์ เขามีนิสัยเลือดร้อนบ้าระห่าเพราะ อาศัยว่าตั้งแต่เกิดมาก็ถูกทางบ้านตามใจตั้งแต่เด็ก ถึงจะรู้ว่ามันเป็นนิสัยเสีย แต่เขาก็ไม่คิดจะเปลี่ยน เขาพอใจที่จะอาละวาดเมื่อไม่ได้ตั้งใจ และยินดี ตอบแทนคนที่ขวางหูขวางตาในทันทีที่เขาควบคุมอารมณ์ไม่อยู่ และตอนนี้ เขาก็ชักจะไม่อยากฟังเสียงเพื่อนพูดห้ามสักเท่าไรแล้ว

(ไต่ เฮ้ย อย่าเพิ่งวางนะ...!)

ตุ๊ตๆ

สายตัดทันทีทั้งที่ยังพูดไม่ทันจบประโยคดีเสียด้วยซ้ำ ทำเอาโกถึง กับมองหน้าจอกที่ถูกปลายสายตัดรอนอย่างเช่นเขี้ยว ถ้าไม่เห็นว่าเป็น เพื่อนกันมาตั้งสิบปี เขาไม่ยอมให้มันชิงวางสายตัดหน้าอย่างนี้หรือกนะเนี่ย เขาเลยต้องพูดกับโทรศัพท์ที่ไร้สัญญาณเพื่อระบายอารมณ์แทน

"ไต่บ่า มีเรื่องขึ้นมาอย่ามาขอให้ฉันช่วยนะโว้ย ฮึ้ย"

ระหว่างที่เพื่อนตะโกนเม้งใส่โทรศัพท์ อีกด้านก็กำลังพุ่งตรงไปยัง จุดหมายปลายทาง โกทำได้แค่มองโทรศัพท์มือถือของตัวเองพลางถอน หายใจยาว ลางสังหรณ์คล้ายจะบอกว่าการไปของฟาโรห์จะนำเรื่องยุ่งๆ ให้เกิดขึ้น เพราะนิสัยของคุณชายจอมยโสโอหังอย่างนั้นเคยกลัวใครที่เหน ยิ่งคิดเขาคงยังต้องปาดเหงื่อออ...-_-;

ถ้าให้นิยามจำกัดความของความเป็นฟาโรห์ คงต้องบอกว่าหมอนั้น

ชอบทำตัวเป็นศูนย์กลางของโลกใบนี้...
คำนิยามนี้คงไม่ผิด!

]

I am an Angel.

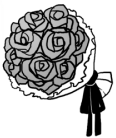
ฟูๆ~

เสียงไคร้เป่าผมในห้องแต่งตัวดังกลบเสียงอื่นเสียหมด ฉันกำลังนั่งอ่านนิตยสารซุบซิบดาราถึงข่าวของตัวเองซึ่งพีจู้ซี่ที่กะเทยช่างแต่งหน้าทำผมขาเม้าท์ถือมาประเคนให้ทันทีที่เหยียบเข้ามาในห้อง =_=;

"ผมน้องแบร์นี่สีฟ้าสวยดีจริงๆ เลยนะฮ้า พีจู้ซี่ล่ะอยากทำสีแบบนี้บ้างแต่หน้าขาวใสไม่สู้หนู ตอนนีเ็นวงการคงไม่มีใครสวยเว็ดเด่นเท่าหนูอีกแล้ว >_<"

ฉันเงยหน้าเหลือบมองกระจกผ่านไปยังพีจู้ซี่ที่เม้าท์แตกพลางไคร้ผมยาวของฉันทให้เหยียดตรง สีฟ้าล้อมกรอบใบหน้าจนเด่นสะดุดตา ฉันทำผมสีนี้มาตั้งแต่เปิดกล่องเรื่อง My Angel จนตอนนี้เปิดกล่องไปแล้วแต่ยังต้องไปไรตหนังอยู่ ฉันจึงต้องทำสีนี้ไปอีกสักกระยะ แต่จะว่าไปฉันก็ชอบนะ เพราะผมสีนี้และบทบาทในการแสดงทำให้หนุ่มๆ ต่างยกให้ฉันเป็นนางฟ้าของวงการยิ่งกว่าก่อนหน้านี่เสียอีก ฉันก้มหน้าอ่านหัวข่าวข่าวที่เกริ่นถึงตัวฉันด้วยรอยยิ้มในใจ

...เพราะบทบาทนางฟ้าแสนสวยรวมถึงผมสีฟ้าแสนเจิดเลิศสะแมนแดนของเธอทำให้ตอนนี้คะเนนนิยมในตัวของแบร์ นางฟ้าของวงการกลายเป็นอันดับหนึ่ง...

12

สีฟ้าถือเป็นสีนำโชคจริงๆ ฉันชอบ!

"ไม่ขนาดนั้นหรอกคะพีจู้ซี่ แบร์คงไม่เด่นขนาดนั้นหรอก ดาราสวยๆ กว่าแบร์มีตั้งเยอะ ที่แบร์ยอมทำสีผมฟ้าไปเลยก็เพราะว่าแบร์ไม่

อยากใส่วิกทั้งเรื่องนะคะ แบริ่กลัวแพ้แล้วผมจะร่วง ^^"

ฉันพูดด้วยสีหน้าอ่อนหวานพลางยิ้มให้พี่จួយี่ที่ยืนมองอยู่ คิดจะอยู่
วงการ์นี่ ฉันต้องตีบทแตกทั้งต่อหน้าและลับหลังนั่นแหละยะ แคบทางฟ้า
นอกจอ หมูๆ!

"น้องแบร์นี่น่ารักจริงๆ นะฮ้า ยิงบวกกับผมสีฟ้านี้ไปด้วยแล้วยิ่ง
เหมือนเหมือนนางฟ้ามากๆ ขออ้อว่ามากๆ >O< พี่ละอิจฉา อยากเกิดมา
หน้าสวย ตาสวย หุ่นดีแบบหนูบ้าง"

ชิ ก็ลองไปเกิดใหม่สิยะ ฉันคิดในใจ =_=

"พี่จួយี่ชมแบบนี้แบร์ชื่นแยะเลย จะว่าไปพี่จួយี่นี่ก็สวยน่า ถ้าไป
ประกวดมิสทิฟฟานี่ต้องได้มงกุฎแน่ๆ"

"ตาย~ น้องแบร์ก็พูดเวอร์ไป ถึกๆ อย่างพี่เนี่ยนะ คึกๆ แต่พี่ก็เก็บ
เงินว่าจะไปเสริมผมอยู่นะฮ้า พี่บอกหนูคนแรกเลยนะเนี่ย >_<"

"โอ๊ย!"

ผมฉันถูกดึงตามแรงเม้าท์จนเจ็บ ยัยบ้านี้กระซอกผมฉันแทบหลุด
=*=^^^

"ว้าย พี่ขอโทษนะฮ้า เม้าท์เพลินไปนี่ดตด TAT"

ฉันยิ้มตอบให้ทั้งที่ในใจโมโหจนอยากจะขว้างนิตยสารใส่หน้ายัย
กะเทยช่างเม้าท์นี้จะแยะแล้ว ทำอะไรไม่รู้จึกระวัง!

"ไม่เป็นไรคะ แบริ่ไม่เจ็บ ^^+"

"น้องแบร์นี่นางฟ้าของแท้เลย พี่ละปลื้ม >_<"

แน่สิ เพราะฉายานางฟ้านี้ ฉันถึงเคยด้านมืดของตัวเองออกมาไม่ได้
ตั้งแต่เข้าวงการมานี่ฉันเกือบตกจนจะบ้า!

พี่บ!

ฉันเปิดนิตยสารระบายอารมณ์ แต่ยัยพี่จួយี่ก็หาหัวข้อเม้าท์ขึ้นมาอีก
จนได้ =_ = นี่หล่อนไปสมัครเป็นโอเปอเรเตอร์ดีกว่ามั้ยยะ =*=^ จะได้
นั่งพูดมันทั้งวัน ฉันอยากจะเสียบหูบ้างจะเฉาปากหล่อนม้ายยย!

"น้องแบร์ฮ้า ออย่าว่าพี่จួយี่เลยนะ พี่ถามจริงว่าที่ข่าวเขาลงนั่นจริง
หรือเปล่าฮ้า~"

ฉันแอบกลอกตาขึ้นลงแวบหนึ่งก่อนจะต้องกลับมาสวมบทบาทฟ้าต่อ
= _ = ^

"ชาวไหนคะพี่จ๊วยซี่"

"แหม น้องแบร์ละก็ ช่วงนี้จะมีชาวไหนแรงไปกว่าชาวหนูก็กับแอมพ์
ละฮ้า~ *O*"

พอนึกถึงชาวนี่ที่ยังกระตุ้นความสนใจจากคนรอบข้างให้มาหยุดอยู่ที่
ที่ฉันแล้ว ฉันก็ต้องกระหึ่มยิ้มย่องในใจ ในวงการสมัยนี้ยังมีชาวก็ยิ่งขาย
ได้ ชาวรักๆ แอบๆ กิกๆ เลิกๆ นี่แหละตัวชูโรงขนานแท้ นี่ฉันต้องเตรียม
เคลียร์คิวออกงานอีเวนต์อีกอี้อ้อซ่าแน่ๆ ฮึๆ

"ไม่มีอะไรหรอกคะ แแบร์รู้จักกับแอมพ์เพราะวงเขามาร้องเพลง
ประกอบภาพยนตร์ให้ เราไม่มีอะไรกันนะคะ ไม่มีไม่มีจริงๆ นะ >_<"

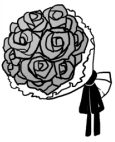
ตามตรรกะของพวกชอบสอดรู้ ยิ่งใส่คำว่า 'ไม่' มากเท่าไร มูล
มันจะยิ่งน่าเชื่อถือมากขึ้นเท่านั้น ฉันยิ้มผ่านกระจกให้พี่จ๊วยซี่ที่ทำท่าเก็บ
ข้อมูลไปเฝ้าที่ต่อแน่ เท่านั้นข่าวระหว่างฉันกับแอมพ์ก็ยิ่งลือไปไกล ยิ่งลือ
กันเยอะ ฉันก็ยิ่งน่าสนใจตามข่าวลือพวกนั้น จะโทษใครก็ไม่ได้นะ ฉัน
ฉลาดกว่าก็ขอใช้พวกชอบเฝ้าทำให้เกิดประโยชน์กับตัวเองเสียหน่อย ที่นี้ก็
ตั้งตารอข่าวให้ผิดมาอีกะระลอกได้เลย พวกนักข่าวต้องกัดเรื่องนี้ไม่ปล่อย
อยู่แล้ว แหล่งข่าวฉันก็ช่วยจุดไฟให้พวกช่างเฝ้าที่ไปแล้ว ที่เหลือฉันก็แค่
นั่งทำหน้าสวยๆ เป็นนางฟ้าต่อไป ปล่อยให้ชาวมันลุกกลามเยอะๆ ก็ยิ่งดี!

"แหม ไม่มีจริงๆ เหรอคะเนี่ย พี่ละเสียดาย อยากให้คู่กันจัง ฝ่าย
ชายก็ลือหล่อ ฝ่ายหญิงก็ช่วยสวยสมกันออกอย่างนี้"

พี่จ๊วยซี่ยังพยายามเค้นเอาจากฉันแบบเนียนๆ ซึ่งฉันก็เนียนกว่าแกล้ง
ตีหน้าชื่อทำท่าไม่รู้ไม่ชี้ไป

"พี่จ๊วยซี่พูดแบบนี้ เดี่ยวมอสมาได้ยินเข้าก็น้อยใจพอดี เขาเป็นถึง
พระเอกเรื่อง My Angel เขียวนะคะ แต่พี่อยากให้แบร์คู่กับแอมพ์แทน
ซะได้"

"โถ น้องแบร์ก็แซวพี่ได้ เรื่องรักในจอพี่ก็เชียร์ แต่รักนอกจอมัน
แซบกว่านี้ฮ้า~ พี่เลยอยากรู้ >_<"

"คิกๆ แบริบบอกได้แค่นั้นแหละคะ เอมป์เขายังไม่มีที่ท่าว่ายังไงเลย
แบร์เป็นผู้หญิงจะพูดก่อนได้ยังไง"

ฉันแก้มักพูดกำกวมออกไปทำเอาัยพีจียี่ด่าลูกกวาดเหมือนได้ข้าวเด็ด

"นี่อย่าบอกนะฮ้าว่าสองคนแอบคบกันจริงๆ >O<"

"ไม่ ไม่ใช่คะคะ แบริไม่ได้พูดแบบนั้น >_<"

เอาไปเม้าท์ต่อให้กระฉอนเลยนะจ๊ะ ฉันฝากด้วย เหีๆ

"พีจียี่ชื้อยาทำแบบนี้สิคะ ขึ้นใครมาได้ยินเข้าได้เอาไปพูดเสียหาย
พอดี ช่วงนี้นักข่าวยิ่งจ้องเขียนข่าวแบบนี้อยู่"

อ้อ ออย่าลืมไปเล่าให้นักข่าวฟังด้วยละ ฉันรู้ว่าพวกหล่อนคือแหล่ง
ข่าววงในของวงการนี้ เม้าท์ที่รู้กันทั้งบาง เหีๆ

"ได้ฮ้า พีไม่พูด ไม่พูดเด็ดขาด~"

ยิ่งย้ำเสียงสูงว่าไม่พูด ฉันยิ่งมั่นใจว่าไม่พูดน้อยแน่ๆ =_="

"เสร็จแล้วฮ้า แหม วันนี้สวยขนาดนี้ ต่อจากนี้น้องแบร์จะไปไหน
คะเนี่ย"

"พอดีแบร์ว่าจะไปเมโทรเรนเรคคอร์ดนะคะ มีอัดเสียงซิงเกิ้ลชุดสอง
ประกอบเรื่อง My Angel ยังไงแบร์ขอตัวก่อนนะคะพีจียี่ ^^"

ฉันทั้งถ้อยคำปริศนาไว้ก่อนจะเดินยิ้มร่าออกจากห้องแต่งตัวไป
อุตุสำหรับปล่อยข่าวให้ขนาดนี้แล้ว อย่าทำให้ฉันผิดหวังล่ะแม่ช่างเม้าท์!

เมโทรเรนเรคคอร์ด 5.45 P.M.

เอ๊ยด!

ฉันจอดรถหน้าบริษัทก่อนจะหยิบแว่นกันแดดสีขามาพรางใบหน้า
แอบเห็นพวกแฟนคลับมายืนรอนักร้องกันที่ด้านหน้า ฉันเลยวนรถหนีมา
จอดหลบด้านหลังแทน ขึ้นให้ฉันต้องเดินฝ่าพวกสาววัยรุ่นที่มาเฝ้าหน้า
บริษัท ฉันคงได้สติแตกก่อนแน่ =_="

เอ๊ยด!!

รถเฟอร์รารีสีแดงอีกคันที่พุ่งมาจอดเทียบโพล์กสวาเกน ปิดเทลิสซีขาว
ของฉันทำเอาฉันต้องสนใจมอง o_O ว้าว~ รถสวยชะมัด ฉันเคยอยาก

ได้รกรุ่นนี้ ติดก็แต่ว่ามันคงไม่เหมาะกับภาพลักษณ์ของฉันสักเท่าไร พอเหลือบไปเห็นเจ้าของรถ ฉันก็ถึงกับตะลึงตาค้างภายใต้แว่นของตัวเอง คนขับที่ตีหน้าบึ้งๆ อยู่นั้นหล่อกว่าพวกดารานายแบบที่ฉันเคยเห็นจนจินตนาการดูหล่อแบบแฝงออร่าเร้าร้อนชวนให้คนมองหัวใจเต้นแรงโดยไม่รู้ตัว ฉันลอบยื่นมองเสี้ยวใบหน้าด้านข้างของเขาที่มีจมูกโด่งเป็นสันด้วยความสงสัยว่าเขาคงมีเชื้อลูกครึ่งถึงได้จมูกโด่งขนาดนั้น พอเขาลงจากรถก็ยื่นเต็มความสูงราวกับนายแบบแถมยังแต่งตัวดูดีติดแบรนด์เนมและมีรสนิยมซะด้วย ไม่บอกก็รู้ว่าผู้ชายคนนี้จะต้องมีฐานะรวยเอการ

ช่วงนี้ฉันมาที่เมโทรเรนเรคคอร์ดก็บ่อยแต่ไม่เคยเห็นผู้ชายหน้าหล่อสะดุดสายตาคนนี้เลยแฮะ หรือว่าเขาจะเป็นนักร้องฝึกหัดที่มาใหม่ไม่ลิ...บางทีเขาอาจจะจะเป็นพระเอกเอ็มวีของนักร้องสักคนในค่ายก็ได้มั้ง แต่จะว่าไปใบหน้าของเขาหล่อดึงดูดใจฉันเพราะฉันรู้สึกว่าเขาจะมายคล้ายคลึงกับเอมพัทจากนอดคิดไม่ได้ว่าถ้าเปลี่ยนผมเขาเป็นสีทองแล้วเขาจะคล้ายเอมพัทยิ่งกว่านี้...นี่ฉันกำลังเพ้อเจ้ออะไรถึงผู้ชายที่เพิ่งเจอคนนี้อยู่เนี่ย =_///

ขว๊บ!

ฉันสะดุ้งโหยงทันทีที่ใบหน้าคนนั้นหันมามองตรงๆ ราวกับเขารู้ว่าฉันแอบมองเขาอยู่ =_=; เพียงแค่ได้เห็นใบหน้าด้านตรงของเขา ฉันก็ถึงกับอึ้งอืดรอบเมื่อต้องสบตาเข้ากับดวงตาคู่สวยคู่นี้ พระเจ้า ผู้ชายคนนี้หล่อจริงๆ จนฉันยังต้องเอ่ยชมอยู่ในใจ

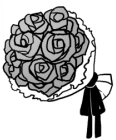
แต่เอ๊ะ เขาทำเหมือนจ้องฉันสลับกับหนังสือในมือที่เขาถืออยู่ เขาทำอยู่สองครั้งจนคล้ายจะแน่ใจ จากนั้นก็เดินอ้อมฝั่งท้ายรถมาถึงฉันที่ยืนนิ่งอยู่อย่างงงๆ =_=

"ยัยผมฟ้า!"

อะ...อะไรนะ ยัยผมฟ้า =O=?

พี่!

เขายกหนังสือในมือขึ้นมากางประชิดหน้าจนเกือบจะตบเข้าหน้าฉันเต็มๆ >_< พอฉันเพ่งมองก็เห็นว่ามันเป็นนิตยสารเล่มเดียวกับที่ฉันเพิ่ง

อ่านมา *=^ รูปด้านหน้าคือขาของฉันที่กำลังตกเป็นหัวข้อซุบซิบกับ
เอมพ์อยู่ขณะนี้ มันคือภาพฉันเดินคู่กับเขาตอนเราออกจากบริษัทนี่แหละ
ทำแบบนี้มันไม่เสียมารยาทต่อหน้าฉันไปหน่อยหรือ หมอนี่ต้องการอะไร
จากฉันกันแน่ *=^^

เขายังมองฉันแบบหรี้อายตาเฟ่งจนฉันต้องผ่นลมหายใจชุ่มทิ้งก่อน
จะยิ้มให้

"อ้อ อยากให้แบร์เซ็นลายเซ็นให้บนปกนี้ไหม้ยะ ได้คะ ขอหยิบ
ปากกาก่อนนะคะ"

ปกติเจอคนมาก็เยอะ เข้าใจว่าบางคนชอบฉันแล้วอาจจะรักเกินไป
นิด เขาอาจจะไม่พอใจที่ฉันมีข่าวกับเอมพ์ตามประสาแฟนคลับที่หึงกัน
ถึงได้ทำท่าโมโหใส่แบบไม่มีปี่มีขลุ่ย ฉันก็เลยต้องทำใจในฐานะที่ฉันเป็น
คนสาธารณะ ฉันวางมาดนางฟ้าทันทีเมื่อคิดว่าเขาคือหนึ่งในคนที่ชื่นชอบ
ฉันตามประสาหนุ่มๆ ที่คลั่งไคล้ 'นางฟ้าแบร์' แต่แล้วเขาก็ดันโผล่ขึ้น
ด้วยน้ำเสียงทุ้มห้าว

"เธอจะบ้าหรือไง ใครจะอยากได้ลายเซ็นของเธอ ยัยหลงตัวเอง
--^"

ก๊ก!

ฉันชะงักทันทีที่ยังหาปากกาไม่เจอ ก่อนจะเงยหน้ามองเขาด้วย
แววไม่พอใจดูบหนึ่งที่เขาไม่ใช่แฟนคลับของฉัน (หวังเป็นอย่างมาก) แถม
ยังทำท่าก้าวร้าวใส่ฉันอย่างออกนอกหน้า ตกลงเขาเป็นใครมาจากไหนเนีย
ถึงพูดจาห้วนแบบมะนาวไม่มีน้ำ แถมยังด่านางฟ้าของวงการอย่างฉันว่า
ยัยหลงตัวเอง!

"อ้าว แล้วนี่คือ?"

ฉันพยายามทำใจประนีประนอมด้วยการเอามือจับนิตยสารที่แทบจะ
ตีแสกหน้าฉันลง *= พลังถามเจตนาของเขาคือจะยิงชุนกว่าเมื่อครู่ ไกรธ
อะไรวานช่วยบอก *=^

"เธอเป็นอย่างที่ข่าวเลมนี้ลงหรือเปล่า"

"แล้วจะอยากรู้ไปทำไมคะ ^^;"

ฉันถามกลับด้วยรอยยิ้มนางฟ้าสุดชีวิต แต่ดูท่าด้านเมตตาและ
สวยงามของฉันคงไม่กระทบจิตใจของคนตรงหน้า เขาถึงได้พูดกลับมา
ด้วยสีหน้าถมึงทิ้งอีกหน

"ฉันถามให้เธอตอบ ไม่ต้องมาพูดมากถามกลับ"

หึหึ เคยมีใครบอกมั้ยว่าคนหล่อมันจะไม่หล่อก็ตอนพูดเนี่ยแหละ
=* ยิงคูกอยู่ด้วยนานๆ แล้วความดันฉันแทบพุ่ง! "ถ้าอย่างนั้นฉันก็คง
ไม่จำเป็นต้องตอบ"

ฉันทำหน้าที่ดีเสียดๆ ให้รู้ว่าถึงฉันจะต้องทำตัวเป็นนางฟ้า แต่ฉัน
ก็ไม่สามารถยิ้มให้กับอะไรที่มันไม่มีที่มาที่ไปแบบนี้ได้ แต่แล้วฉันกลับเดิน
ต่อไปไม่ได้เมื่อถูกเหนี่ยวรั้งต้นแขนไว้อย่างถือวิสาละ

หมับ!

นี่มันอะไรกัน หมอนี่ชักจะเกินไปแล้วนะ ถือตีมาจากไหนถึงกล้า
จับมือถือแขนคนอย่างฉันตามใจชอบ

"ปล่อยฉันนะคะ" ฉันร้องบอกพละทางแคะมือของเขาที่จับแน่นโดยไม่มี
ที่ท่าว่าจะปล่อยสักนิด

"ใครใช้ให้เธอเดินหนีไปทั้งที่ฉันยังพูดไม่จบ ยัยคนไม่มีมารยาท
เฮอะ เนี่ยเหรอนางฟ้าของวงการ ขนาดมารยาทที่จะให้กับคนที่มาพูดด้วย
ยังไม่ดี ชาวเนี่ยมันอวยเธอเกินจริงชะมัด"

ทั้งเสียงแค้น เสียงค่อนขอด แหวะ จิก กัด ทิ้ง!!! มันคืออะไรยะ

หมอนี่ว่าฉันไม่มีมารยาททั้งที่การที่ตัวเองจับแขนฉันไว้เนี่ยมันคือเรื่อง
เสียมารยาทสุดๆ หมอนี่เอามาตรฐานของตัวเองที่ทำกับคนอื่นไปไว้ที่ตรง
ไหนมึทราบ! ต่าฉันนี่ไม่ได้ดูตัวเองเลยแม้แต่น้อย =_^^^

"ไม่เคยได้ยินเหรอกะว่าคนเราทำอะไรได้อย่างนั้น"

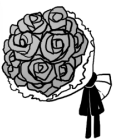
"เริ่มเผยด้านมืดแล้วสิ นึกว่านางฟ้าจะดำไม่เป็น"

"ฉันไม่ได้ดำคะ ^^*"

"คิดว่าฉันนั่งแปลคำพูดของเธอไม่ออกหรือไง"

"แค่พูดความจริง ^^+"

"เห็นหน้าเธอยิ้มอย่าคิดว่าฉันจะหลงกล แอบต่าฉันอยู่ในใจละสิ"

รู้ตัวก็ดี!

"ปล่อยฉันเถอะคะ ฉันขอร้อง"

ฉันใช้มารยานางฟ้าขอร้องเขา น้ำตาคลอเบาๆ นั่นถือเป็นบทบาทสำคัญในการแสดงเชียวนะ ฉันเล่นเป็นนางเอกเจ้าน้ำตามานับสิบเรื่อง เค้นบ๊อบคลอบ๊อบเหมือนสั่งได้ ฮีๆ

ดูเหมือนคนตรงหน้าจะทำหน้าอึ้งไปอึดใจก่อนจะปล่อยแขนฉันจริงๆ แต่ไม่วายพูดเสียงแข็งใส่

"ทีนี้ก็ตอบฉันมาว่าตกลงเธอเป็นอย่างไรที่ไถ่หนังสือบ้านี้เขียนไว้จริงหรือเปล่า"

ฉันชักสงสัยแล้วคิดว่าถ้าเขาไม่ชอบฉันแล้วเขาจะอยากรู้ไปทำไม เอ๊ะหรือว่าหมอนี่ชอบแอมป์ โลกนี้มันวิปริตไปหมดแล้ว =*=;

"เอ่อ...เรื่องนี้ไปถามแอมป์ดีกว่ามัยคะ ฉันกลัวตอบไปแล้วนายไม่เชื่อ"

"เลิกโยกย้ายแล้วตอบมาซักที ฉันไม่มีเวลามายืนถามเธอทั้งวันนะยัยนางฟ้าหลงตัวเอง!"

ผึ้ง! (เสียงเส้นสติขาดในบัดดล)

ฉันทำใจให้เขามาโกงคอตะโกนดำเป็นยัยนางฟ้าหลงตัวเองไม่ได้จริงๆ ฉันชักสั่นน้ำใส่เขาพลางต่อปากกลับโดยลืมนั้นทุกสิ่งอย่าง

"ถ้าฉันแอบกิ๊กกับแอมป์แล้วมันหนักส่วนไหนของนายมึทราบถึงจะต้องมาอยากรู้ ไปแล้วทำไม ถึงรู้นายก็เปลี่ยนสิ่งที่ชาวเขียนไม่ได้อยู่ดี รู้ไว้ซะ!"

"อ้อ ในที่สุดก็เผยแพร่แต่ออกมาจนได้ กะแล้วไม่ผิด ผู้หญิงที่ใช้ชาวหากินอย่างนี้ต้องไม่ใช่นางฟ้า เธอมันนางฟ้าจอมปลอม!"

ฉันอ้าปากหวอกับคำคำอีกชุดของเขา เกิดมาไม่เคยพบเคยเจอผู้ชายที่นอกจากจะไม่หลงกับภาพสวยๆ ของฉัน แต่เขายังมีหน้าดำหาว่าฉันจอมปลอมอีก อยากเจอด้านนางมารของฉันนักรักก็ได้ ฉันจะเผยให้นายเห็นคนเดียวให้สะใจไปเลย ฮี!

หมับ!

ฉันเดินเข้าไปคว้าแขนเขาไว้โดยไม่ทันตั้งตัว ก่อนจะนำมือหนามา

วางไว้เฉียดๆ เหนือเนินอกของตัวเองแล้วกรี๊ดร้องลั่น

"กรี๊ดดดดด!!!"

"O_O!!!"

เขายังทำท่างระคนตกใจที่ฉันทำอะไรบ้าๆ โดยไม่บอกกล่าว แต่แล้วพอ รบภ. หุ่นสองคนวิ่งมาเห็น ฉันก็โก่งคอเอาคืนเขาอีกรอบเพื่อเน้นย้ำหลักฐานให้ฉันไม่หลุดต่อหน้าพยานทั้งปวง

"กรี๊ด ช่วยด้วยค่ะ มีคนลวนลามฉัน!"

"เฮ้ยๆ ปล่อยคุณน้องแบร์ชะ"

เสียง รบภ. คนแรกตะโกนร้องบอกพร้อมกับคนในบริษัทเมโทร เรนเรคคอร์ดที่ชะโงกหน้ามามุงดูเหตุการณ์และเสียงเอะอะด้านนอกจากบนตึก ฉันปล่อยมือเขาออกพลางล้อมยิ้มเยาะให้เห็น สีหน้าเขาเหมือนเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้วก็ชักมือออก แต่ไม่ทันแก้ตัวเมื่อถูก รบภ. กล่าวหาเข้าเต็มๆ

"เห็นหน้าตาท่าทางดีๆ ทำไมถึงกล้าลวนลามผู้หญิงได้ หรือคิดว่าแถวนี้มันที่ลับตาคน สงสัยคงเป็นพวกอาศัยฐานะแฟนคลับคุณน้องแบร์มาฉวยโอกาสใช้มัย"

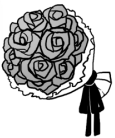
ฟังจากที่ รบภ. พูด ฉันก็ลอบยิ้มสะใจให้เขาที่ยืนหน้าตาบึ้งตึงยิ่งกว่าเดิม จะแก้ตัวกับเรื่องที่ (ฉัน) ทำคงไม่ทันแล้วในเมื่อฉันเล่นงานเขาจนตอนนี้ทุกคนต่างก็เห็น

"กล้าใช้วิธีนี้กับฉันนั่นหรือยัยนางฟ้าจอมปลอม"

เขาเค้นเสียงลอดไรฟันถามฉันยังต้องแอบกลืนน้ำลายเหนียวๆ ลงคอด้วยความผิดเฟื่อน หมอนี้ทำท่าเหมือนจะประกาศให้โลกรู้ว่าฉันมันจอมปลอม ทำมาชู้ฉันระะ =*=:; น้อยๆ พุดไปใครจะเชื่อ ภาพฉันออกจะดีไม่มีเสียเลยชะขนาดนี้ แค่บิบน้ำตาเข้าหน่อยก็ได้แล้ว

"จับเขาเลยคะคุณ รบภ. TAT"

ฉันแก้งทำท่าเสียขวัญแล้วรีบชิงห้องก่อนจน รบภ. สองคนเข้ามาจับตัวเขาไว้ เจ้าของหน้าหล่อๆ กัดกรามกรอดจนฉันต้องเลิกคิ้วเป็นเชิงเย้ยใส่

"โ้วเว้ย ปล่อยลิวะ ยัยนั่นโกหก!"

"ยังพูดโทษผู้หญิงอีก อย่างคุณน้องแบร์นี่เขาเป็นถึงนางฟ้าจะมาโกหกได้ไง นายนะสิ ท่าทางก้าวร้าวดูร้ายอย่างนี้ เห็นทีคงต้องจับส่งตำรวจซะแล้ว"

สงสัย รปภ. หนุ่มไฟแรงนี่จะเป็นแฟนคลับของฉันเข้าไปให้อีกคนถึงกระโดดปกป้องเสียออกนอกหน้าขนาดนี้ แต่ก็ดี เพราะฉันเหม็นหน้าหมอนี่จะแย่ =_+=

"ฮือๆ เขาน่ากลัวมากๆ เลยคะ ตอนแรกก็ทำที่เข้ามาหาเหมือนเป็นแฟนคลับ แต่สุดท้ายก็ทำเรื่องร้ายกาจแบบนั้น ฉันชกกลัวเขาแล้วสิ TAT"

"ไม่ต้องกังวลครับคุณน้องแบร์ เดี่ยวผมจะจัดการหมอนี่เอง"

"คะ ฮึกๆ...ถ้าไม่ได้ที่สุดหล่อมาช่วยนี่ ฉันคงต้องแย่แน่ๆ ขอขอบคุณมากนะคะ U_U"

ฉันว่าพลังทำท่าเอามือปิดตาสะอึกสะอื้น ดราม่าเข้าไปมากๆ หมอนี่จะได้ตื่นไม่หลุด

"นี่เธอ ยัยชู้โกหก ยัย!"

"ร้าย ดูลึคะ เขาทำท่าจะเข้ามาหาฉันอีกแล้ว >_<"

"เฮ้ย ทำไมฤทธิ์มากแบบนี้เนี่ย =(0)="

"ฉันเห็นว่านี่เป็นบริษัทถึงได้ไม่ยอมมีเรื่อง ถ้าพวกแกสองคนไม่ปล่อยฉันภายในสามวินาที อย่าหวังว่าจะได้อยู่เป็นยามครบสามสิบสอง!"

"นั่น มีชูด้วยวะ ไฉนมันร้ายจริงๆ"

พลัก!

"โ้ยยย"

O_O!! ฉันกระโดดถอยหลังแทบไม่ทันเมื่อร่างของ รปภ. คนแรก ถูกสะบัดล้มกลิ้ง ส่วนอีกคนถูกหมอนี่หันขวับมองก่อนจะยกหมัดแล้วซัดทันที

"แกวอนเองนะ"

ผัวะ! ผัวะ! ไครม!

"โอยยย~"

ร่าง ปรภ. สองคนนอนหมอบพัวพันอยู่ที่พื้นจนฉันเริ่มซีดๆ ไม่
อยากเชื่อว่านอกจากหมอนี้จะดูห้ามแล้วยังถ่อยอีกด้วย นี่เขากล้าทำร้าย
คนจนลงไปนอนกลิ้งต่อหน้าต่อตาฉันได้ยังไง แถมเขายังทำท่าจะอย่างสามชุก
เข้ามาจัดการฉันเป็นรายต่อไปด้วย TOT

"นายจะทำอะไรฉัน อย่าเข้ามานะ! =()="

"กล้าทำให้ฉันกลายเป็นโรคจิตบ้ากาม เธอตายแน่"

"กรี๊ด!"

จังหวะที่เขากำลังฟุ้งมือมาจะจับฉันไว้ เสียงทุ่มแข็งๆ เสียงหนึ่งก็
โพล่งขึ้น

"ไอ้ฟา นั่นแกทำบ้าอะไร!"

ทั้งฉันและหมอนี้หันไปมอง บรรดาคนในบริษัทต่างกรูกันออกมา
คล้ายกับว่าเจ้าของเสียงจะถูกตามออกมากะทันหันเพื่อสะสางเรื่องราว
ข้างนอกนี้ และพอฉันเห็นเจ้าของใบหน้าหล่อคมคายผมสีทองเดินเข้ามา
ฉันก็รู้สึกดีใจจนต้องร้องเรียกชื่อเขาที่มาทันขัดขวางคนบ้าที่กำลังจะทำร้าย
ฉัน TAT

"เอมพ์!"

(ติดตามต่อไปได้ในฉบับเต็ม)

